

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil

Jiří Vančura

BOHOSLUŽBA OBĚTI (ČÁSTI MŠE SVATÉ)

Ahoj, velikonočně slavící kamarádi.

Dnes se budeme věnovat třetí části mše svaté, a tou je **BOHOSLUŽBA OBĚTI**. Jelikož je měsíc květen, tak v mnoha farnostech bývají zvykem májové mariánské pobožnosti. Doufám, že se na některé „vokázete“ :-)

1 Bohoslužba oběti je nejnáročnější část mše pro ministranty. Začíná po přímlovách přinášením darů chleba a vína. Ministrant stojí vedle pana faráře po pravé ruce. Kněz s ministrantem a věřící přinášející dary se navzájem ukloní. Kněz předává ministrantovi od věřících konvičky, pak od nich převezme obětní misku s hostiemi a po druhé úkloně všichni odcházejí. Ministrant odnáší konvičky na oltář.

2 Mezitím ministranti připraví oltář: Rozloží korporál – vždy křížkem k sobě, a ještě je třeba přinést misál.

Když je vše připraveno, přijde kněz s obětní miskou a modlí se. Podáváme knězi konvičky. Nejdříve konvičku s vínem, pak s vodou.

4 Následně přicházejí dva ministranti. Jeden má v ruce konvičku s misticou a druhý drží lavabo. Ministrant nalije knězi symbolicky trochu vody na ruce a druhý mu podá lavabo k otření.

Následuje eucharistická modlitba, ve které je obsažena i preface. Pro nás všechny je velice důležitá část **proměňování**. Klečíme a zvoníme podle zvyklostí. Při pozdvihování Těla Kristova a při pozdvihování kalicha s Kristovou Krví.

Poslední část bohoslužby oběti se nazývá **přijímání**. Na začátku této části je modlitba Otče náš, pozdravení pokoje, modlitba Beránku Boží a samotný vrchol pro každého věřícího – svaté přijímání, kde opět ministranti asistují. Mohou držet svíčky vedle kněze podávajícího svaté přijímání, aby upozornili na důležitost tohoto aktu. Jeden ministrant má patenu, aby Tělo Kristovo nespadlo na zem.

Přátelé Boží, po svatém přijímání ministranti asistují při úklidu věcí z oltáře. Poslední část bohoslužby oběti je modlitba po přijímání. Po ní následuje poslední část mše, závěrečné obřady, ale na ty se podíváme někdy příště. Pěkné jarní dny!

Ferdá Kuliferda

ZBYNĚK PAVIENSKÝ

1. Robot nesmí ublížit člověku nebo svou nečinností dopustit, aby bylo člověku ublíženo. 2. Robot musí uposlechnout příkazů člověka, kromě případů, kdy jsou tyto příkazy v rozporu s prvním zákonem. 3. Robot musí chránit sám sebe před poškozením, kromě případů, kdy je tato ochrana v rozporu s prvním nebo druhým zákonem. Předchozí věty jsou tři zákony robotiky, které vytvořil spisovatel sci-fi literatury Isaac Asimov, mimo jiné autor knihy Já, robot, která byla později zfilmována a v hlavní roli zazářil herec Will Smith. A právě robotům bych se chtěl věnovat v tomto pravidelném okénku do světa vědy a techniky.

Doufám, že všichni víte, že slovo robot je českého původu a je odvozeno ze slova „robota“, kterým se od 17. století označovala otročká práce poddaných. Otroctví i robota jsou již dlouho zakázané, ale roboti vystoupili ze stránek románů a sci-fi příběhů a stali se součástí našich běžných životů.

V současné době se vývoji robotů nejvíce věnují tři firmy. Na prvním místě je to společnost Boston Dynamics vyrábějící dva typy robotů. Další je firma Tesla známého technologického inovátora, která vyvíjí člověku podobného robota s názvem Optimus. Třetí je kalifornský startup Figure AI, který chce svým robotem nahradit práci lidí v nebezpečných provozech.

VELKÝ PES

Nejdále je zcela určitě firma Boston Dynamics, která se vývoji robotů věnuje již od roku 1992. Jejím prvním použitelným zařízením byl čtyřnohý robot BigDog, který byl dokončen v roce 2005 a měl sloužit vojákům americké armády jako nosič těžkých břemen. Zvládal chůzi po nerovném terénu, a dokonce se uměl i plazit. Poháněn byl ale klasickým motorem, jehož nevýhodou bylo, že vyluzoval zvuk slyšitelný na stovky metrů, což omezovalo jeho použití v boji. V roce 2013 byl projekt ukončen a velký pes skončil v boudě. Jeho nástupcem se stal plně elektrický robot Spot.

ROBOTÍ KOZA

Spot stále připomíná psa, mně tedy spíše kozu, a není už primárně určen pro vojenské použití, ale spíše do oblasti bezpečnosti a inspekce v průmyslu. Je vybaven mnoha senzory a dokáže hlídat a monitorovat probíhající technologické procesy. Robot Spot už opustil stádium vývoje a můžete si ho zcela běžně koupit. Cena začíná na 75 000 dolarů, což je hezkých 1 500 000 Kč. Úkoly za vás sice nenapíše, ale může vám třeba nosit batoh do školy. Za ty peníze se to určitě vyplatí. O mnoho zajímavější se zdá druhý robot firmy Boston Dynamics s názvem Atlas.

SVĚT NA RAMENOU

Název se nejspíše odvíjí od starořeckého boha Atlase, který na ramenou nesl celý svět. Nevím, jestli by to jakýkoliv robot zvládl, ale už z názvu je zřetelné, že se jedná o humanoidního, tedy člověku podobného, robota. Někdo by si mohl položit otázku, jaký má smysl stavět

roboty, u kterých už jenom vyřešení stability je pořádný problém. Odpověď je ale zřejmá, když si uvědomíme, k čemu budou humanoidní roboti určeni. Jejich úkolem bude nahradit lidskou práci v oblastech, kde je v ohrožení zdraví, jako např. v dolech nebo v chemickém průmyslu. Celý svět lidské práce, služeb i kultury je přizpůsoben našemu tělu, a pokud budou roboti s námi spolupracovat, nutně se nám musí podobat.

JAKO ČLOVĚK

A právě podobnost lidskému tělu a jeho pohybu je něco, v čem inženýři Boston Dynamics udělali velký krok dopředu. Robot Atlas ke svému pohybu používal hydrauliku a díky tomu vypadaly jeho pohyby neohrabaně, nelidsky. I když Atlas uměl skákat parkour přes překážky, metat předmety a dělat dlouhé skoky, k ladnosti lidského těla se nepřiblížoval ani náhodou. V loňském roce ale byla hydraulika nahrazena elektrickými motory, a pohyb robota se tím dostal na úplně jinou úroveň. Na záběrech z videí se v některých momentech chová úplně stejně jako člověk.

Ostatní dvě firmy nejsou zatím tak daleko, zaměříme se na ně v pokračování této rubriky, tedy v červnovém čísle vašeho oblíbeného časopisu.

Foto: WAFIQ - Adobe stock; Boston Dynamics